

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

A Jó Pásztor oltalma alatt

"Az Úr az én pásztorem, nem szűkölködöm. Fűves legelőkön nyugtat engem, és csendes vizekhez terelget. Lelkemet megvidámítja és az igazság ösvényein vezet engem az ő nevéért. Még ha a halál árnyékának a völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy! A te vessződ és botod, azok vigasztalnak engem. Asztalt terítesz nékem az én ellenségeim előtt, csordultig van a poharam. Bizonyára jószágod és kegyelmed követnek engem életem minden napján, és az Úr házában lakozom mindenkor." (23. zsoltár.)

A 23. zsoltár a Szentírás égboltjának egyik legragyogóbb csillaga. Háromezer év óta tündököl a szent Ige egén, és ezen hosszú idő alatt mitsem veszített ragyogó fényéből. E zsoltár beható tanulmányozása egy vaskos könyv lapjait töltene be, ezért ez alkalommal csak vázlatosan foglalkozhatunk vele. Versről-versre haladva, igyekezzünk röviden a jó Pásztor juhának, vagyis a hívő léleknek kiváltságos helyzetét szemügyre venni.

ISTEN NAGYSÁGA

Írta: **Szemtanú** Csodadolgok ezek nékem és fel nem foghatom. (Jób 42:3.)

Egy vén, alázatos, fehérszakállú bölcsert (becsültem több ezer évesre) találtam egyszer porba esve.

Ki vagy? Mit csinálsz?

Lesújtván a porban térdelsz — látom; "Én a Tudomány vagyok" — válaszolt, "Isten felérhetetlen nagyságát imádom."

Mutass nekem is belőle — kértem. Reszkető markát kinyitotta, (napsugár özönlött, kis madárkák daloltak az égből), — egy búzaszem volt a tenyerében.

Az Úr az én pásztorem! A hívő lélek Jézus, a jó Pásztor juhának vallja magát. A megtéretlen ember sok esetben az erdőben kóborló vadra emlékeztet, és némely ember önzése és kiméletlensége igazolja a latin közmondást: Az ember farkasa az embernek. Aki megtér bárány-termesztet nyér és egyénisége az Ura és Megváltója természetét tükrözi viszsza.

Fűves legelőkön nyugtat engem. E világ élettere egy helyenként mocsaras térség, és száraz talaján bogáncskóró burjánzik és mérges bogycsokorok terjednek. Jézus pásztor-útja fűves rétekre és dús legelőkre visz. Ez jelképe annak, hogy Krisztus követője bővölködik lelki táplálékban. A Szentírás "legelőin" bőven terem szívet üdítő, lelket tápláló és erőt kölcsönző "takarmány".

Csendes vizekhez terelget engem. Víz nélkül nincsen élet; de víz és víz között különbség van. A tiszta forrásvíz felüdít, a pocsolya víze undorító. Jézus pásztor-útja nem a világ duhajkodó örömeinek poshadt vize mellett halad el, hanem az örök élet tiszta és szent folyama mentén fut. "Isten folyója tele van vizekkel!" — olvassuk a 65. zsoltárban, és ezen vizek szomjat oltanak, felüdítenek és a vándorút porától megtisztítanak.

A lelkemet megvidámítja. A hitetlen világot meglepi, hogy a jámborságban az öröm és vidámságnak is szerepe jut. Sok ember a vallásosságot valami búskomor ügynek tekint, amelyben nincsen hely a derült érzelmeknek. Aki így vélekedik, bizonyára nem tudja, hogy a Bibliának 195 különböző helyén szó esik örömről és vidámságról. "Örüljete az Úrban mindenkor; ismét mondom: örüljete!" — szólít fel Pál apostol (Fil. 4:4). És Krisztus Urunk

a bűcsübeszédében, többek között, az öröme hagyatékáról is beszélt.

Az igazság ösvényein vezet engem. "Mi az igazság?" — kérdezte tétován Pilátus, az igazság gyakorlására kötelezett római bírósági elnök. Elméletileg tisztában volt vele, de a gyakorlásától megfélemlítve, visszariadt. A zsoltáros ösvénynek nevezi az igazságot, amelyen járni kell és járni lehet. Járni kell, mert az Isten útja; és járni lehet, mert a lelkünk Megváltója kalauzol azon és célhoz segít. — A következő vers a 23. zsoltárnak egy kimagasló pontjára tereli a szót:

Még ha a halál árnyékának a völgyében járok is, nem félek... A jó Pásztor útja fel és alá visz; magasra emel és mélységekbe le. Ezen út felett, hol napsugár tündököl, hol pedig vészfelhő tornyosul. De Krisztus nyája a veszedelmek közepette és a halál árnyékában sem esik kétségbe, mert tudja, hogy a jó Pásztorra szemé rajta nyugszik, erős keze megvédi és isteni hatalma megóvjá.

Nem félek a gonosztól, mert te velem vagy! Így hangzik a hívő lélek hitvallása. Ezt vallja, ha veszély környékezi, például, ha műtőasztalra kell feküdnie, vagy ha a halál angyalát közeledni látja. Boldog Jézusnak az a tanítványa, aki élete válságos óráiban gyenge kezét az Ura és Megváltója erős kezébe helyezvén, azt mondhatja: Nem félek, mert Te velem vagy!

Asztalt terítesz nékem, az ellenségeim előtt. Amikor az Úr a Bűcsübeszédében a tanítványait megkérdezte: Volt-e valamiben hiányotok? — azok így feleltek: Semmiben sem, Uram! Igen, az Úr megteríti asztalunkat, vagyis gondot visel rólunk. Ez tény, ezt tapasztalja Isten népe nap-nap után. De vajon miért teríti meg Isten az asztalunkat, ahogy olvastuk, az ellenség szeme láttára?

Az ellenség, ez esetben a Sátán,

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Editor — Szerkesztő:
Rev. JOHN VADÁSZ HUNTER
P. O. Box 826,

Monterey Park, Cal. 91754
Tel.: (213) 284-5470

A szerkesztő bizottság tagjai:
Dr. Haraszi Sándor, Fülöp Árpád,
Gerő Sándor

Second Class Postage Paid
at Cleveland, Ohio

Subscription fee: \$10.00 per year

Send subscription and change of
address to:

MR. JOHN SEBESTYEN
3659 Sleepy Hollow Road
Brunswick, Ohio 44212
Tel.: (216) 225-4481

FONTOS:

Címváltozásukat kérjük jelentsék
Mr. John Sebestyén lapkezelőnek.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sür-
gős hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal
beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: DR. HARASZTI SÁNDOR, 217
Arrowhead Blvd., Jonesboro, Ga. 30236 —
Tel.: (404) 471-1303

Alelnök és a Bethesda Otthon igazgatója:
KISH J. ERNŐ, 748 Fordham Road, Palm
Bay, Fla. 32905 — Tel.: (305) 723-3288

Főtájtár: SCHAFFER FERENC, 307 Al-
gonquin Ave., North Bay, Ont., Canada
P1B 4W1 — Tel.: (705) 474-3610

Pénztáros: DRESCHER LAJOS, 2636 East
124th St., Cleveland, Ohio 44120 — Tel.:
(216) 231-0038

Pénzügyi Bizottság elnöke: DR. HENRY
AUSTIN, 2 High St., New Brunswick, N.J.
08901 — Tel.: (201) 545-1392

Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke: DR.
BÍRÓ LÁSZLÓ, 750 Fordham Road, Palm
Bay, Fla. 32905 — Telefon (lakás): (305)
723-4627; Iroda: (305) 724-1580

azon van, hogy aggodalmaskodással
és kétellyel megmetélyezze a gondvi-
selő mennyei Atyánkban való hitün-
ket. Azt sugallja, hogy Isten minden
parancsolatának nem lehet eleget
tenni, mert ez előnyöktől foszt meg
és anyagi veszteséggel jár. És ezután
meginvítál az Ő asztalához, vagyis
törekszik arra rábírní, ami Isten
akaratával ellenkezik. Aki csábító
szavára hallgat, pillanatnyi előnyre
tesz szert, de aztán előbb-utóbb pó-
ruljár. Annak viszont, aki nem tán-
torodik meg és kitart az igazság mel-
lett, Isten terít asztalt. "Az ellenség

előtt", vagyis a Sátán megszegényí-
tésére, annak szeme láttára. "Senki
sem szégyenül meg, aki az Urra vár!"
— olvassuk a 25. zsoltárban. Igen,
senkisé meg szégyenül meg, aki a meg-
próbáltatásban kitart és rendületle-
len hittel vár, míg Isten "terít neki
asztalt".

Jóságod és kegyelmed követnek
engem, életem minden napján! —
mondja hálátelten a zsoltáros. Isten
jósága és kegyelme végig kíséri
Krisztus nyáját. Jóság és kegyelem!
Mindkettőre szükségünk van, úgy
testileg mint lelkileg. Isten jóságának
köszönhetjük földi életünket. Isten
kegyelme szavatolja örök üdvössé-
günket. Erről tesz bizonyosságot a
Szentírás számos ígérete, és ezen ígé-
retek szegélyezik a jó Pásztor nyo-

mában haladó zarándoksereg útját.

És az Úr házában lakozom min-
denkor! Ezzel zárul le Dávidnak a jó
Pásztor és annak nyájáról szóló, gyö-
nyörű zsoltára. A Krisztus népe za-
rándokútjának végcélja "az atyai
ház". Jézus, a jó Pásztor, a nyája oly-
kor elfáradó tagjait így biztatja: "Ne
nyugtalankodjék a ti szívetek. Az én
Atyám házában sok hajlék van!"
(Ján. 14:2.) Krisztus azért jött le
hozzánk a földre, hogy haza vezessen
az Atyához. Nélküle az életünk egy
céltalan bolyongás lenne. De Vele, a
jó Pásztorral, aki élete árán az övéi-
nek örök lakást szerzett az atyai ház-
ban, az élet egy lankadatlan, céltu-
datos zarándokolás a hívő lélek örök
házaja felé, mennyfelé.

Lant Emil

Szemle

SZÖVETSÉGÜNK az elmúlt évben
Alhambra (Los Angeles), Kalifor-
niában tartott évi országos közgyű-
lésünkön azt a határozatot hozta,
hogy az Evangeliumi Hírnök minden
számában legyen 2 oldal angol nyel-
ven írva. A szerkesztő igyekezett en-
nek a kérésnek a lehetőség szerint
eleget tenni.

Szövetségünk vezetői így látták ezt
jónak, azért, mert így angol nyelvet
jobban értő testvéreink, barátaink,
misszionát segítő egyének is érte-
sülhetnek eseményekről.

1979. október 15-i számban angol
nyelven kértem az olvasókat, hogy
írjanak angol cikkeket, írjanak an-
golul gyülekezeti eseményekről. Ké-
résemre eddig csak 3 cikk érkezett,
kivéve a Bethesda Otthon igazgató-
jának havi jelentéseit.

Az angol nyelvű részhez szükség
van feltétlenül több új, rövid cikkre,
versre, főleg gyülekezeti események-
ről, személyes bizonyágtételekről
való írások teszik élővé lapunk angol
nyelvű részét. A cikk lehetőleg ne le-
gyen hosszabb, mint két gépelt oldal
dupla sorközzel. Az új esztendőnek
máris 2. hónapjában vagyunk, a
szerkesztő kéri az olvasókat írjanak
rövid magyar nyelvű cikkeket is,
amelyek mindannyiunk számára kö-
zölnek üzenetet.

A. M.-től, Peterborough, Ont.,
Kanadából érkezett levél, komment-
ár az 1979. dec. 1-én írt Szemléhez.
Jó lenne, ha kedves testvérünk még-
egyszer elolvasná e cikket, mert leve-

léből úgy hangzik, nem olvasta el az
egészet amitt ott leírtunk. Mindnyá-
junkra szól az Ige: Aki áll vigyázzon,
hogy el ne essen. Az ítélet joga egye-
dül Istené, a mi feladatunk szeretet-
tel közölni az üdvüzenetet szavunk-
kal és életünkkel.

K. I. British Columbia, Langley-
ből Torontóba írott levelének máso-
latát megkaptam. Jó mindent nyíltan
és őszintén megírni annak, akivel
nem értünk egyet, a Máté ev. 18:16
alapján. Vannak még igazak többen
is Izraelben, nem sok, egy vagy kettő
(Királyok I. könyve 19:10 és 18).

M. J. Saskatchewan, Prince Al-
bert városából írt leveleit megkap-
tam. Elnézést kérek azért, hogy nem
válaszoltam rájuk. Az 1979-es köz-
gyűlésünkre az ének már ki volt
nyomtatva, amikor a testvér levelét
megkaptuk. Énekeket csak úgy tu-
dunk közölni, ha az nyomtatásra
kész állapotban éri a szerkesztő-
höz. A cím az Evangeliumi Hírnök
második oldalán megtalálható, ké-
rem azt használni. Az egyik a postai
cím, a másik a lakáscím.

Nagyon sok karácsonyi és újévi
üdvözlő, bátorítást, biztatást kap-
tunk olvasóinktól. Köszönjük és ez-
úton kívánjuk Isten áldását minden
kedves olvasónknak. Szerkesztő

HELYREIGAZÍTÁS

Előző számunkban Rev. Emil Lant
címe (könyvrendelés céljából) hibás.
A helyes cím:

Rev. Emil Lant
1484 Alameda Avenue
Cleveland, Ohio 44107

“Gyermekek és csecsemők szája által is”

Beszélgetés Beharka Pál testvérrel a készülő új énekeskönyvről

A közelmúltban alkalmat kerestem arra, hogy felkeressem Beharka Pál testvért, a Zeneügyi Bizottság elnökét otthonában és beszélgessek vele új énekeskönyvünkről. Mindketünk dédelgetett témája ez a könyv, felüdülést jelent róla beszélni is.

Évek óta hallunk a gyermek-énekeskönyvvel kapcsolatos tervezgetésekről. Több terv született. Az a felmérés, amit a Zeneügyi, az Irodalmi és Tanulmányi, valamint a Teológiai Szemináriumi Bizottság vezetői közösen készítettek, és amely végül is megfelelő alpnak bizonyult az új könyv megjelentetéséhez, 1978. június 27-i keltezésű. Hadd idézzek néhány sort belőle.

“A Baptista Egyház-szervezeti Szabályzata (A 12/1.E) szerint a gyermekistentiszteletek rendjében minden alkalommal háromízben szerepel közös ének. Gyermekistentiszteleteket vasárnaponként tartunk minden olyan gyülekezetben, ahol a gyerekek száma ezt lehetővé teszi. A Baptista Egyház gyakorlata szerint a keresztyén tanítás könyve a Biblia, és a gyermekistentiszteletek énekes részéhez az anyagot a bibliaköri énekeskönyv adja.

A gyülekezeti énekeskönyvek megjelenésével párhuzamosan a századfordulótól a következő gyermekistentiszteleti énekeskönyvek jelentek meg Egyházunk kiadásában:

1. Gyermeklant, 1883.
2. Kis Énekeskönyv, 1908.
(54.000 példány!)
3. Gyermeklant, 1942.
4. Gyermekek öröme, 1953.

Legutóbbi könyvünk tehát 25 éve jelent meg. Újra-kiadása helyett új könyv megjelentetésére gondolunk, amely természetesen magában foglalná a régi könyv jó vagy javítható néhány énekét.

Még egy szempontra szeretnék utalni, nevezetesen arra, hogy 1979 az ENSz gyermek-éve. Testvéregyházaink vezetői többször érdeklődtek, hogy a mi egyházunk mit tesz a gyermekek érdekében ebben az évben? Nagy örömmel fogadták fenti ter-
vünk ismertetését, és több fórumon is ígéretet tettek, hogy amennyiben tervünk megvalósulást nyerhet — kü-
lönös tekintettel az ENSz gyermek-

évére —, anyagilag is támogatnák a kiadást.”

Eredetileg külön könyvre gondoltunk, de miután a könyvterjesztő részleg jelezte, hogy a *Hít hangjai* c. gyülekezeti énekeskönyv fogytán van (azóta elfogyott), kézenfekvőnek látszott a gondolat, hogy a gyermekek olyan könyvet kapjanak, amely tartalmazza a gyülekezeti énekeket is, így a gyülekezeti énekeskönyv-igény is kielégíthető. Ha azonban a *Hít hangjait* megtoldjuk 150–200 új énekkel, túlságosan nagy lesz a könyv. Azt javasoltuk tehát, hogy a *Hít hangjai* változatlan szövegű, de egyszólamú anyaga képezze a könyv első felét, és az új, gyermekeknek szánt anyag a másikat. Ez a megoldás — azon túl, hogy a könyvet nemcsak gyermekek használhatják, hanem a teljes gyülekezet — lehetővé teszi, hogy a gyermekek egy könyvben találják meg az imaórán, istentiszteleten, a gyermekbibliaórán használt énekanyagot. Így a könyv méretei is az elfogadhatóság határain belül maradnak. A tervezet elfogadása után megkezdődött a munka érdemi része. — Ennyit az előzményekről, és most hadd kérdezzem meg Beharka testvért:

— Egyetértesz velem abban, hogy jó erről a témáról beszélgetni?

— Feltétlenül. Nagy öröm számunkra, hogy a tervezésen túl, most már dolgozhatunk a könyvön. A munka abba a szakaszba érkezett, hogy a régi anyagot válogatjuk, és a legértékesebbeket igyekszünk alkalmassá tenni a mai igényeknek. Ez meglehetősen nehéz, hiszen pl. egyik-másik szöveg annyira szívünk-
höz férközött, hogy érzelmi kötődés miatt alig vesszük észre hibáit. Pedig akadnak, és ezeket természetesen szeretnénk kiküszöbölni. Ennek érdekében a velünk szoros testvéri és baráti kapcsolatban álló nem baptista szakembereket is bevontuk a munkába.

— Lehet, hogy a végén valamilyen ökömenikus énekanyag születik?

— Biztos vagyok abban, hogy ezeket az énekeket más egyházak is tudják majd használni.

— Annak idején a “*Hít hangjai*” átdolgozott régi szövegeit idegen-

kedve fogadták a gyülekezetek. Néha a megszokott rosszabb jobbnak tűnt, mint a jobb, de átdolgozott, változtatott szöveg. — Most nincs ilyen veszély?

— A gyermekekkel kapcsolatban aligha beszélhetünk erről. Azt szokták mondani, hogy az újszülöttnék minden új. A gyermekek eleve az új formában ismerik meg az énekeket, így nincs összehasonlítási alapjuk. Bizonyára a szülők sem fogják rosszszallani, ha gyermekkoruk kedves szövegei új, szebb fordulatokkal kerülnek eléjük ismét.

— Említetted a régi anyag válogatását. Ezen túl mi a következő munka?

— Igen sok — nálunk eddig ismeretlen — énekszöveget fordítottunk. Az elkészült fordításokat a Bizottság közösen javítja. Amíg nem jutunk közmegnyugvásra, addig nem tekintünk véglegesnek egyetlen szöveget sem. — Munkánk legszebb része azonban az — és ez ad a legkevesebb problémát is egyúttal — a régi magyar dallamokhoz írt új szövegek megalkotása.

— Ez tehát baptista szempontból teljesen új énekeket jelent?

— Igen. Az ősi magyar dallamokra írt énekek száma mintegy 60–70 lesz az új könyben.

— A régi baptista énekeskönyvek-
ből hány ének kerül átdolgozva az új gyűjteménybe?

— Talán 30, de egyéb magyar evangéliumi forrásból még növeljük ezt a számot.

— Lesznek-e teljesen új dallamok is a könyvben?

— Természetesen. Új szövegekre is írtunk neves zeneszerzőkkel új dallamokat. Az ún. aranymondások közül is szeretnénk többet megzenésíteni.

— Végül is hány éneket szándékoztok bevenni az új részbe?

— Az attól függ, hogy az egy szólamú *A Hít hangjai* hány oldalon fér el. Mindenesetre szeretnénk 150–180 új éneket közreadni.

— Jelentősnek tartod, hogy az eredetileg tervezett 5000 példány helyett végül is 7000 példányban adhatjuk ki ezt a könyvet?

— Igen, így talán minden gyermeknek juthat belőle.

— Nem lesz-e hátrányos, hogy "A hit hangjai" most csak egy szolamú kottával jelenik meg?

— A korábbi négyszolamú könyv több ezer példányban közkézen forog, bizonyos, hogy jut belőle minden harmónistának. Föltételezzük, hogy az orgonisták, harmonisták otthon is játsszák, akár gyakorlásoként, akár saját gyönyörűségükre a gyülekezeti énekeket. Otthon van tehát saját könyvük is.

— Mit ígérhetünk az olvasóknak, mikor hagyja el a nyomdát az új énekeskönyv?

— Feltételezhetően a jövő év második felében.

* * *

Bizonyára sokan azt gondolják az utolsó mondat nyomán, hogy mit kell még addig tenni? Érdemes végig gondolni: mintegy négy éve folyik a tervezés, az anyaggyűjtés, az elvi, a gyakorlati és a technikai kérdések egyeztetése. El kell készíteni *A hit hangjai* teljes kottográfiáját, mégpedig úgy, hogy a vonalrendszertől az utolsó kottafejig vagy zászlóig mindent kézzel kell megrajzolni. Ugyanez vonatkozik az új anyagra is. Amikor elkészül az 5-600 oldalnyi grafika, az egész kottáról-kottára, betűről-betűre ellenőrizni és javítani kell. Kiszedetni a szövegeket, beilleszteni a megfelelő helyre, és csak ezek után kezdődhet a fotózás, próbanyomás, újabb javítások, kötés. A nyomda jó határidőt adott, de ahhoz, hogy végül is 1980. végére kezünkbe lehessen a könyv, Beharka testvérek és az üggyel foglalkozóknak még igen sok órát kell eltölteniük megfeszített munkával.

Amikor megköszönöm a beszélgetést, sok erőt kívánok szerénységéről és munkabírájáról ismert testvéreinknek, aki immár közel negyedszázada egyik kiemelkedő irányítója és munkása zenei életünknek.

Ifj. Almási Mihály
(Békehírnök)

Nagyon kevés munka lenne elvégezve, ha a munkát mindig azokra hagynánk, akik azt a legjobban tudják elvégezni.

The Country Parson

* * *

Azért van az embernek két szeme és egy szája, hogy kétszer annyit lásson mint amennyit beszél.

Anonymous

Az olvasó kérdez

A Jól 2:12-ben ezt olvasom: "Térjete meg hozzám teljes szívetek szerint; bőjtöléssel..." Mi a bőjt lényege és jelentősége az Ige szerint?

* * *

Egyik lexikon szerint: "A bőjt az evéstől s esetleg az ivástól bizonyos ideig való önmegtartóztatás. "Ennek a meghatározásnak van egy súlyos hibája, mégpedig az, hogy felületes. Ha a bőjt csak bizonyos ideig tartó koplalás volna, akkor sokan kényszerből lennének kegyes életűek. Van egy közismert kifejezés: "éhség-sztrájk". A börtönök lakói visszautasítják a számukra rendelt eledelt. Napokon át éheznek. Roppant nagy akaraterő kell ehhez. De azért nem mondhatjuk, hogy akik ezt cselekszik azok bőjtölnek.

A bőjt lényege abban van, hogy hiszünk egy hatalmas, igazságos, büngyülő Istenben. Ez az Isten Igéjében szól hozzánk, de gyakran szól a lelkiismeretünk által is. Hiszünk benne, komolyan vesszük akaratát.

A bőjt másik velejárója az alázat. Az önként vállalt megalázkodásnak jó segítője az önként vállalt bőjt. A tele gyomor néha a hamis biztonság és a kevélységnek a kifejtője.

Most lássuk a bőjt lélektani hátterét is. Tudjuk, hogy egy ember kb. 12 napig bírja ki étlen-szomjan. Ezután rendszerint bekövetkezik a halál a legyengült szervezet összeomlása. (Ritkán előfordulhat kivételes eset is.) Úgy is felfoghatjuk a 12 napot, mint 12 lépést a halál felé. Ha valaki egy napig bőjtölt egy lépést tett a halál felé. A testét gyengítette, hogy a lelke erősödjön. "Míg a testen vagyunk, távol vagyunk Istentől." A bőjt azt jelenti, hogy egy kicsit kiléptem a testből, más szóval a bennem lakozó lélek rendelkezik a testem felett.

A bőjt értelmét annak célja határozza meg. A cél nélküli bőjt értelmetlen önsanyargatás. Az igazi bőjt velejárója a könyörgés, célja pedig az ördögűzés. Természetes, hogy más célja is lehet a bőjtnek. Lássunk néhány példát!

a) Dávid gyermeke életéért könyörgött és bőjtölt (2Sám 12:21). Ezt a bőjtöt nem úgy fogadta Isten, ahogy Dávid remélte. A gyermek meghalt az apa mégsem zúgolódott. A bőjt tehát nem kényszerítő eszköz, amivel Istent céljainak teljesítésére bírhatjuk.

b) Kornélius az Isten akaratát tudakozta azért bőjtölt. Önkéntes alázatában négy lépést tett a halál felé. Négy napig bőjtölt és Isten meghallgatta kérését (ApCsel 10:30).

c) A ninivebeliek célja Isten kien-gesztelése volt. Senki nem kényszerítette őket, hogy bőjtöljenek, éppen ebben van annak erkölcsi értéke. Az egész város minden lakója bőjtölt és könyörgött. Isten könyörült rajtuk (Jónás 3:5).

d) Az Úr Jézus óva int bennünket attól, hogy úgy bőjtöljünk, mint a farizeusok, akik azért tették, hogy lássák őket és megcsodálják őket az emberek. A bőjt jelentősége abban van, hogy az ember elfordul a saját testétől, teljes figyelmét az Istenre irányítja. Ahol nem ez történik, ott valószínűleg nem beszélhetünk bőjtről (Máté 6:16).

e) Ésaías olyan bőjtről beszél, amely az anyagi javak megosztásában jut kifejezésre. Ez könnyen érthető. Ha valaki anyagi javait meg tudja osztani szükségét szenvedő embertársaival, Isten előtt olyan cselekedetet visz véghez, mintha bőjtölt volna (Ésaías 58:5).

A bőjt könyörgéssel erőforrás, könyörgés nélkül, értelmetlen önsanyargatás.

Gerő Sándor

AZ ÉRC KÍVÁNSÁGA

Lágyvas leszek. Ne tudjanak Kovácsolni fegyvert belőlem.

Az acélnak tudom több becse van,
Ezernyi fontos helyre várják,
alkalmazzák,
Szikrát is ad és nem rozsdásodik.
De néha vág és gyakran vért is ont.

Tudom, így tengely nem leszek soha.
Fontos helyeken nem vesződnek
velem.
Alkalmazkodni, simulni tud a vas,
De mi haszna... önállósága nincsen!

Mégis!
Leszek lágyvas: nem tudnak legalább
Fegyvert kovácsolni belőlem!

Vasalás leszek a keréken
Gabonahordó szekérbe fogva.
Döcögő úton elkopik a vas...
Újjal cserél ki majd a Gazda!

Kőrösi Béla
(Kassa, 1939.)

NÖK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Női konferencia elnök:
Dr. Haraszti Sándorné
Alelnök: Fülöp Árpádné
Pénztáros: Kautz Edvinné

Vajon mi lesz e gyermekből?

Lukács ev. 1:66 v.

Ezt a fogas kérdést tették fel János szülei, születésének csodálatos körülményein töprengve. Mi is gyakran kérdezzük ezt, a ránk bízott apró élet felelősségének terhe alatt.

Egy családi látogatás alkalmával a háziasszony némi büszkeséggel vezetett végig a ház szebbnél szebb szobáin, majd a falon függő fényképet mutatta meg. Sok nehézség árán nevelte fel gyermekeit, nem csoda hát, hogy meglegedetten sorolta fel, milyen iskolai végzettséghez juttatta fiait és lányait. Csak akkor állt el a szava, mikor az ott lévő testvér így szólt: Kérdezze meg a testvérnő, hogy vajon a lelkük jövőjéről is így gondoskodott-e? — Mert sajnos, az anyai gondoskodásból kimaradt a legfontosabb. Egy sem volt az Úr gyermeke.

Gyermekeink élete hasonló a magból kikelt pici palántához, melyet először üveg alatt tartunk, és ha már kiültetjük a kertbe, akkor is igyekszünk megóvni a vihartól, a szárazságtól és a fagytól. Az sem mindegy, hogy milyen talajba ültettük. Nekem, mint édesanyának, különösen kedves lett egy zsoltárvers, a maga csodálatos célkitűzésével:

“Fiaink olyanok legyenek, mint a plánták, nagyokká növe ifjú korukban, leányaink, mint a templom mintájára kifaragott oszlopok.”

Hálásak lehetünk, ha gyermekeinket ott láthatjuk a vasárnapi iskolában és a hívő ifjúságban, ha “plánták ők az Úrnak házában.” Fiaink testileg valóban nagyra nőnek, mert mindent megkapnak ennek érdekében. De fejlődnek-e, nőnek-e lelkiileg is? Naggyá lesznek-e? Saul, az Isten választottja egy fejjel kimagaslott az emberek közül. Különbek-e fiaink jellemében, szorgalomban, szelídségben, emberiességben és istenfélelemben, mint a környezetük? Meglátszik-e, hogy jó földbe plántáltuk őket?

Leányaink számára sem kívánhatunk szebbet, mint a zsoltáriró. Az ókori építkezésben sokféle oszlopot alkalmaztak, de a templomi oszlopok művészi faragásai, aprólékos

gonddal, szívvel-lélekkel készült virágfüzerei és angyalai felülmúlták azokat. A mai korban is élhet úgy a hívő leány, hogy megkülönbözteti őt a templom szentségének mintája. Szépsége, bája nem hivalkodó, mosolya Krisztus szeretetét tükrözi, kedves, kecses, de ugyanakkor erős és

határozott a meggyőződésében, és ártatlan tisztaságában.

Minden édesanya a legjobbnak, legszebbnek szeretné látni gyermekét. Ezért semmi fáradságot nem sokal gyermeke első szívdobbanásától kezdve, az anyai szív utolsó dobbanásáig. Mi, hívő édesanyák, tegyük magunkévá az idézett zsoltárvers célkitűzését, mert a világ mindent megtesz, hogy gyermekeinket megnyerje. Nagyon igazak a költő szavai: “Az az édesanya a legtöbbet tette, aki a gyermekét Jézushoz vezette.”

Olah Gabriella
(Kipling, Sask., Canada)

Misszió mezőkről...

VENDÉGEK DETROITBAN

Az őszi folyamán két különlegesen kedves vendége volt gyülekezetünknek: Viczián János testvér Magyarországról és Vadász János testvér Los Angelesből.

Viczián János, a torontói magyar gyülekezetnek volt pásztorja, aki most a Budapest-Rákospalotai Gyülekezetben szolgál és az óhazai missziói életnek egyik vezetője, mint külügyi titkár, egy egyházi delegáció tagjaként volt New Yorkban és Washingtonban. Ennek a kiküldetésnek a során nyílt alkalma Viczián testvérnek arra, hogy nov. 9-től 11-ig, péntektől vasárnap estig a vendégünk legyen. Már szombaton este egy külön összejevetelt tartottunk templomunk alagsorában, ahol úgynevezett “fehér asztalközösségben” felelevenedtek a régi emlékek és Viczián testvér közvetlen beszélgetésben beszámolt a mindenkit érdeklő családjáról, a gyülekezetéről, ahol most szolgál, az otthoni lelki életéről, a mostani küldetéséről. — Majd a felmerült kérdésekre válaszolt.

Vasárnap éppen irodalmi nap volt és egész nap Viczián testvér végezte a kétnyelvű igehirdetést. Erre az alkalomra többen átjöttek Torontóból is, hogy találkozzanak Viczián testvérrel. Áldásos és sokáig emlékezetes nap lesz ez a Detroit-Lincoln Park-i gyülekezet számára.

Másik kedves vendégünk: Hunter Vadász János testvér, az alhambrai gyülekezet lelkipásztorja és lapunk szerkesztője, aki nov. 21–25 között

időzött körünkben. 21-én, szerdán este, Vadász testvér egyenesen a hétköznapi bibliaóránkra érkezett, és itt időzését igehirdetéssel kezdte. A közbe eső napokat betegek és családok látogatásával tettük hasznossá. Vasárnap pedig hálaadó napunk volt. Szeretjük, ha a hálaadó napon vendégünk is van, hogy az elvett áldás, sokak által háláltassék meg. Gyülekezetünknek nagy célkitűzése volt ezen a hálaadó napon. Hálát adtunk a szép imaházunkért és kitűztük, hogy ha lehetséges, fizessük ki a 2 éves jubileumra azt az adósságot, amit 15 évre vállaltunk. Vadász testvér áldozatra szóló buzdítása a 116.

Hálaadó ünnepély Detroitban

zsoltár alapján, nagyon jó talajra talált. Testvérünk az igehirdetésben különösen kiemelte ezt a 3 gondolatot:

“Szeretem az Urat, mert meghallgatja esedezéseim szavát.”

“Néked áldozom hálaadásnak áldozatával” (17. v.).

“Az Úr iránt való fogadásaimat megadom az Ő egész népe előtt.”

A nap különlegességéhez tartozott az is, hogy az adakozást nem a hagyományos módon, a diakónusok gyűjtötték össze, hanem ki-ki a saját kezével vitte és helyezte az erre a

célra felállított “égő” oltárra, a maga áldozatát.

Imaházunk elfoglalásának második éves jubileuma december első vasárnapján volt. Addig még rendeztünk egy disznótoros vacsorát is népművészeti bazárral egybekötve. Hála érte, nemcsak elértük, de meghaladtuk a célkitűzésünket. Hálaadással mondjuk el, hogy az Úr feltétebb megáldotta igyekezetünket. Amellett, hogy éltünk, az épületet kívül-belül festettük, tataroztuk, kerítést építettünk, a templomunk vételárát a teljes egészében kifizet-

meghallgatott, de nem szóltam senkinek.

Éjszaka fölébredtem, és mintha külső szemlélő lettem volna, úgy játszódtam le előttem a hazatérés. Nándika elaludt a kocsiban, Melinda vette észre, hogy alszik — a kis szemüveg mögé kukucskált. Tehát az erdőben nem maradt! És amikor néhány percre betértünk János bácsihoz, a babakocsit a lugasba toltuk, ahol a kicsi fölébredt. Ott, igen, ott vehette le a szemüveget, és kidobta. A virágok közé.

Pontosan oda, ahol másnap délelőtt Balázs fiam meg is találta!

— Igen, Uram, méltatlan vagyok arra, hogy bármit is kérjek Tőled, de Te éppen méltatlanságunkon keresztül tudsz segíteni rajtunk!

(Békehiernök, 1979. dec. 9.)

tük, ami kamataival együtt 86 ezer dollár volt.

Itt és most veszek alkalmat arra, hogy gyülekezetünk nevében és képviselőitében megköszönjem mindazoknak a testvéreknek, akik távolról is segítségünkre siettek. Ezeket annak idején rendszeresen nyugtáztuk az Evangéliumi Hírnök hasábjain. — Néhány helyről még ez évben is kaptunk adományt: Alex Göczi, Yankers, N.Y. \$500.—; Mr. and Mrs. Earl P. Marshall, Los Angeles, Cal. \$500.—; Mr. and Mrs. Victor Almasy, Lathrup V. Mich. \$500.—; Mr. and Mrs. Anton Jakab, Sao Paulo, Brazília \$300.—. Ezeknek a kedves testvéreknek és mindazoknak is, akik már korábban és bármilyen mértékben segítségünkre voltak, ezúton mondunk hálás köszönetet és kívánjuk mennyei Atyánk nagyon gazdag áldását.

A Detroit-Lincoln Parki Magyar Baptista Gyülekezet nevében:

Herjeczki András lelkipásztor.

Az isteni szeretet mindazt, amire az embernek szüksége van, meg tudja adni. Anonymous

OLÁH LAJOSNÉ:

ÖRVÁLTÁSOK ÓRÁJÁN

Virrasztok
a Te szent, védő oltalmadnak
erős várában, Istenem!
És örváltásról-örváltásra
Rólad elmélkedem.

Sok-sok örváltás telt le már:
dobbanó léptek közeledte,
halkuló léptek távozsága;
bús szívem rémült rebbenése,
majd lassú, fáradt megnyugvása . . .
Sok-sok örváltás telt le már,
szívem Rád gondol, Téged vár!
Sok drága emlék marad itt,
de mind elvisz tőlem valamit.
Sokszor áldón emlékezem
dúsaajándékú, szép napokra,
néha gyáván megrettenek:
mit rejt még a sok sötét óra?
Az örváltások jönnek, mennek,
változásai életemnek,
s a szabadságot várva-várom,
jobban, mint az örök a reggelt.

Addig, ha még engeded nekem,
félénk, gyengének — elrejtőzöm
a Te szent, védő oltalmadnak
erős várában, Istenem!
És örváltásról-örváltásra
kegyelmedről elmélkedem.

Az elveszett szemüveg

— G. Szalai Márta —

Kirándulás után, otthon vettem észre, hogy a kis Nándor szemüvege eltűnt. Megrettentem: hol hagyhatuk el? Hol keressem? Nem járhatom végig az erdőket . . .

— Imádkozzál! — hallottam valahonnan belülről.

— Uram, Te tudod, hol van a szemüveg! De hogyan kérhetem Tőled, hogy mondd meg nekem, amikor olyan hűtlen és állhatatlan vagyok! Te körülveszel szeretettel, én pedig elmerülök az “én” dolgaimba. Csak akkor fordulok Hozzád, ha bajban vagyok. Méltatlan vagyok arra, hogy bármit is kérjek Tőled . . .”

Egyszerre megnyugodtam. Boldogan gondoltam arra, hogy Isten

ENGLISH SECTION

CHRISTMAS AT BETHESDA

The month of December is always the busiest time of the year at Bethesda. It seems that an electric air starts just prior to Thanksgiving and culminates on New Years Day. A time of hustle and bustle and a time of hectic preparation and activity prevails throughout the five week period. The true meaning of Christmas however is always the prime theme of all of our activity. After all, if it had not been for the birth of our Lord and Savior, we would have little or nothing to celebrate. During the month we were entertained by many groups of people from local churches, sororities service organizations and by individuals who felt that they wished to do something for our residents. We even had our Congressman, "Bill" Nelson come to visit and talk to our residents on matters of concern to them.

During the month we received many gifts of love from our friends and neighbors. Our neighborhood nurseryman sent us a dozen red poinsettias to give our Home a festive look for the holidays. A very fine businessman gifted 54 pairs of shoes and sneakers to our residents. Others provided us with punch, cookies, candies, ice cream and individual gifts for each of our residents. You, our friends from near and far, sent us contributions to help make the holidays pleasant and more meaningful. Each of our residents without family was made happier as a result of your love for us. May God bless you for your thoughtfulness.

On Christmas Eve we invited all of our residents as well as the Bethesda Baptist Church to our Vesper Services. At this time, Dr. Ladislau Biro provided the message of the real meaning of Christmas. After the caroling, we all enjoyed the cakes and cookies which were provided by the ladies of the church. On Christmas morning we joined in the services at our chapel. Once again the word of God was preached, proclaiming the birth of our Lord and Savior. On Christmas

Day, a feast befitting royalty was served to our residents and families. This is our way of saying thank you for their prayers and support throughout the year. Christmas therefore was another unforgettable experience at Bethesda. Our residents were grateful for all that they had heard, received and experienced. May these experiences bring us into closer fellowship with one another and with our Lord.

We had many visitors during the month. Among them were Mr. and Mrs. Louis Banyai (Augusta, WI), Mr. and Mrs. Emery Revy (Clearwater, Fla.), Mr. and Mrs. Kalman Vassi (New Brunswick, N.J.) and Mr. and Mrs. Ken Jackson (New Hartford, N.Y.). It is always good to host old friends of our Home. It seems as though we are at the crossroads in their journeys into Florida. Many of our northern friends stop in to say hello as they travel through our state. Won't you too follow their lead as you visit in Florida? I'm sure that you will be well received and will like what you see.

Our winter guests are beginning to arrive. We welcome all whom we can comfortably accommodate during these cold months. Our weather pattern thus far has been comparatively good. While our nighttime temperatures do go down into the 50's, our daytime temperatures most always are in the 70's and 80's. Thus, if you are tired of the cold weather up north, we invite you to visit with us. I assure you that your reception will be warm, even though our temperatures may be a bit cool.

During the month we were forced to purchase a new furnace for one of our buildings. In addition, we also had to replace a compressor on one of our cooling units. This came unexpectedly, but the matter had to be taken care of promptly. Needless to say, the expense involved was rather heavy. We also were finally able to replace our aging piano with a (used) new one. For this we are grateful. We had been praying for this for some time, and the Lord finally made the purchase possible.

We are grateful to Him for all things, large or small.

One of our favorite winter guests, Mrs. Magdolna Attila, was stricken with a seizure during our Sunday morning worship service. She was immediately rushed to the hospital where she was given the needed treatment. At this time, she is back home with us and feeling much better. She was the subject of much prayer, and we thank God for His watchful care over all of us.

The year 1979 has been a good one for us at Bethesda. God has showered us with more blessings than we could count. We thank Him for all of you who upheld us in your prayers. We are doing His will with our aging citizens. Because of Bethesda the love of God is made manifest through the Christian service that is being rendered to all people. Please continue us in your prayers. May we wish all of you a healthy, happy and blessed New Year.

Ernest J. Kish, Administrator

BETHESDA

BAPTIST RETIREMENT HOME CONTRIBUTIONS DECEMBER, 1979

Mr. and Mrs. Alex Hollander, Cape Canaveral, Fla.	\$100.00
Mr. and Mrs. Julius Washitza, Bethlehem, Pa.	30.00
Mr. and Mrs. Edwin Kautz, Fairfield, Conn.	25.00
Mrs. Margaret Mobley, Palm Bay	25.00
Mrs. Magdolna Attila, Watervliet, Mi.	26.10
Mrs. Rose Sas, Palm Bay	10.00
Chestnut Street Baptist Church, Wadsworth, Ohio	100.00
Mr. Alex Raduly, Palm Bay	10.00
Cmdr. (Ret.) E. Fisher, N. Kingston, R.I.	6.00
Bethesda Baptist Church	85.00
Mrs. Julia Smenyak, Palm Bay	10.00
Mrs. Steve Crump, Merritt Island, Fla.	25.00
Mr. and Mrs. John Biro, Vestaburg, Pa.	125.00
Mr. and Mrs. Robert Fogarty, Stratford, Conn.	10.00
Mrs. Julia and Margaret Vargo, Hemet, Calif.	10.00
Mrs. Anna Kautz, Newton, Mass.	25.00
Mrs. Irene Behm, San Diego, Cal.	100.00
Mr. and Mrs. Gus Ilika, Bloomington, Minn.	40.00
Mr. Peter Gulyas, Palm Bay	50.00
Hungarian Baptist Church, N.Y.C.	25.00
Mr. and Mrs. George Salyards, Penny Farms, Fla.	10.00
Mr. and Mrs. Geza Legoza, Fairfield, Conn.	100.00
Mrs. Agnes Nemeth, New York, N.Y.	25.00

Mr. and Mrs. Geza Simon, Riviera Beach, Fla.	5.00	Mr. and Mrs. Joseph Reviczky, Palm B	25.00
Ladies Aid, Bethesda Baptist Church	50.00	Mr. and Mrs. Wallace MacGregor, Melbourne Beach, Fla.	25.00
Women's Missionary Society, Chestnut St., Baptist Church, Wadsworth, Ohio	25.00	Dr. and Mrs. H. Ellis Plyler, Stewart	25.00
Mrs. Velma Kinda, Van Nuys, Calif.	10.00	Miss Violet and Gyoza Fazekas, Alexandria, Va.	50.00
Mrs. Rose Fair, Flushing, N.Y.	10.00	Mr. and Mrs. Joseph Kanya, Palm Springs, Calif.	100.00
Mr. Ben Newcomb, Palm Bay	1.00	Mr. and Mrs. Stephen Toth, Norwalk, Conn.	25.00
Mr. and Mrs. Jim Revy, St. Petersburg, Fla.	120.00	Mr. Elmer Muncsan, Allen Park, MI	200.00
Mr. and Mrs. John Bucko, Melbourne, Fla.	10.00	Mr. and Mrs. Joseph Peters, Daytona Beach, Fla.	20.00
Mrs. Edna MacGregor, Palm Bay	50.00	Mr. and Mrs. Kelley Vassi, North Brunswick, N.J.	40.00
Mr. and Mrs. Alex Szabo, Boynton Beach, Fla.	10.00	Mrs. Helen Davis, Melbourne, Fla.	71.55
Rev. and Mrs. Gabriel Petre, Palm Bay	10.00	Mr. and Mrs. Ernest J. Kish, Palm Bay	30.00
Mr. and Mrs. Robert Vura, Calimesa, Calif.	300.00	Drs. David and Katherine Roth, Dayton, Ohio	250.00
Mrs. Helen Veizer, Palm Bay	25.00	Mrs. Edith Michaelson, Glenwood, Iowa	5.00
Ladies Aid, Hungarian Baptist Church, New York City	50.00	Mr. and Mrs. Michael Yanik, Palm Bay	25.00
Mission Guild, Silliman Memorial Baptist Church, Bridgeport, Conn.	92.70	Mrs. Isabella Sada, Cleveland, Ohio	25.00
Ladies Aid, Hungarian Baptist Church, Detroit, Mich.	20.00	In loving memory of Mr. Louis Bodo: Mr. and Mrs. Louis Olan, Palm Bay	25.00
Mrs. Dorothy Bias, Cape Canaveral, Fla.	50.00	Miss Margaret Hidu, Rowayton, Conn.	50.00
Anonymous	28.00	In loving memory of Mr. Carlos Newman: Mr. and Mrs. Thomas Whitaker, Clover, S.C.	20.00
Mr. and Mrs. W. R. Meyers, Melbourne, Fla.	25.00	In loving memory of Mrs. Elizabeth O'Neil: Mr. and Mrs. W. R. O'Neil, Melbourne, Fla.	10.00
Mrs. Marie Kreves, Warren, Ohio	25.00	In loving memory of Rev. George Balla: Mr. and Mrs. John Lehoczy, Coral Gables, Fla.	25.00
Mr. and Mrs. Earl P. Marshall, Pasadena, Calif.	100.00		
Mrs. John Triebell, Palm Bay	28.00		
Mr. Steve Lazar, Palm Bay	5.00		
Mrs. Rose Newman, Palm Bay	50.00		
			\$3,118.35

From the Mission Fields

HOMEcoming SUNDAY AT SILLIMAN

Our pastor, the Reverend George Rowe, affectionately called "Skip" by everyone, came up with the idea of having a "Homecoming Sunday" at Silliman on October 21st. He sent a letter of invitation to all former members that he could think of and those that anyone else could think of. He also invited all former pastors of the church. There were four generations of members that responded to the invitation.

When October 21st arrived, it was a beautiful New England autumn day. There were over 250 people in attendance at the service. Three choirs participated in the service: our local Junior Choir; our senior choir, and "a senior choir" made up of all choir members, former and present.

We had fine pastoral representatives: Mrs. Susan Stumpf, wife of the Reverend Arthur Stumpf, 1931—1948; the Reverend and Mrs. William B. Molnar, 1948—1965; Reverend and Mrs. David Lindsay,

1966—1976; the Reverend and Mrs. Reuben Jeschke, interim pastor; and our present pastor, Rev. and Mrs. George Rowe.

The men of the church prepared a beautiful dinner which was enjoyed and consumed by about 200 people as guests of the church. The dinner was served by a host of beautiful teenagers.

Such joy and excitement that prevailed, when loved friends, who have not seen each other for years, met and became reacquainted and reminisced.

After the dinner, those who didn't have to leave, went back upstairs to the sanctuary for a real old-fashioned hymn-sing and talent participation.

We are grateful, first of all to our Heavenly Father for such a wonderful day, and then to our pastor who had such a great and blessed idea.

Submitted by

Ruth Kish (Mrs. Julius)
Silliman Memorial Baptist,
Bridgeport

CELEBRATE WITH THE WORLD IN TORONTO

The 75th anniversary of the Baptist World Alliance will be happening in Toronto, Canada July 8-13, 1980. Already, thousands of Baptists are making plans to attend. You can be a part of it. Special bulletin covers, highlighting this 14th Baptist World Congress, are now available to your church. There is no charge except for postage.

For a sample copy or bulk order, please write to: Ruby J. Burke, Baptist World Alliance, 1628 Sixteenth St., NW, Washington, DC 20009.

A. B. Input, Oct. 11, 1979.

* * *

FUTURE SHOCK

The present population of Earth is estimated at 3,500 million people and calculations, based on success of present population control programs, put it at 6,500 million by the year 2000 As many as two-thirds of the world's present population are suffering from malnutrition and the threat of large-scale famine is still with us despite some nutritional advances It has been estimated that a child born in the United States today will consume during his or her lifetime at least twenty times as much as one born in India, and contribute about 50 times as much pollution to the environment.

"Menton Message" of 2,200 environmental scientists, in *The UNESCO Courier*. (A. B. Input, Oct. 18, 1979.)

Return to the Lord

Hosea 14:1-7

Take with you words, and turn to the Lord: say unto him, Take away all iniquity, and receive us graciously: so will we render the calves of our lips.—Verse 2

After eighteen days of constant travel and numerous exhausting concerts, we members of The Centurymen were eager to return to our beloved homeland. We boarded our plane at midnight in Brasilia, Brazil's beautiful new capital city. As soon as we were aloft, the stewardesses served a sumptuous dinner. Then the lights were lowered, and we tried to sleep.

After a brief stop in Caracas, Venezuela, to take on more passengers, we at last were over the ocean on our final flight before being "home" in America. Finally, we began to see traces of daylight; then the ocean below us suddenly was aflood with sunlight.

People were waking up. Everyone was excited. Someone passed the word that our choir had been asked to sing for the other passengers. So, when the captain announced that we were over Florida, we sang together, "God Bless America." The entire plane fell silent then until the wheels touched down at Miami International Airport. Then we sang, "Praise God, from Whom All Blessings Flow."

We were home!

Thank God that he is always ready to receive those who return to him.

JOHN W. BULLOCK
"Open Windows"